

מדוע חג השבועות תלוי בספירת שבעה שבועות?
 ברייתא מנחות ס"ה ע"ב: תנו רבנן: "וספרתם לכם" - שתהא ספירה לכל אחד ואחד

ויקרא כ"ג - כ"א

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־
 תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרַתֶם אֶת־קִצְרֶיהָ וְהִבֵּאתֶם אֶת־
 א עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְרֵיכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם
 ב מִמַּחֲרַת הַשֶּׁבֶת יְנִיפּוּ הַכֹּהֵן: וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תְּמִיִם
 יי בֶן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אֲשֶׁה לַיהוָה
 יד רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה גֶזֶן רְבִיעִת הַהֵיזֵן: וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֲצֹם
 הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבְיֵאתֶם אֶת־קֶרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
 יו מִשְׁבְּתֵיכֶם: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם הִבְיֵאתֶם אֶת־עֹמֶר
 יז הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשֶּׁבֶת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
 יח חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מִמוֹשֶׁבֶתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם
 תְּנוּפָה שְׁתֵּים שָׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֶמֶץ תֹּאפִינָה בַכּוֹרִים לַיהוָה:
 יט וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שְׁבַעַת כֶּבֶשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
 וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אֲשֶׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:
 כ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כֶבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַ שְׁלָמִים:
 כג וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבִּכּוֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כֶבֶשִׂים
 כא קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן: וְקִרְאתֶם בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵתֵיכֶם
 כב לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבִקְצֹרְכֶם אֶת־קִצְרֵי אֲרָצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בְּקִצְרוֹ
 וְלָקַט קִצְרֶיהָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ויקרא כ"ג - כ"א

שְׁבַעַת שְׁבַעַת חֲסִיר־לֶךְ מִהַחֵל חֲרָמֶשׁ
 ב בקמ"ה תחל לספור שבעה שבועות: ועשית חג שבועות ליהנה אלהיך מסת
 יא נדבת גדת אשר תתן כאשר וברכה יהנה אלהיך: ושמתם לפני יהנה
 אלהיך אתה ובנות ובתך ועבדות נאמתו והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהנה אלהיך לשכן שמו שם:
 יב ותברך כיר עבד ה' במצבים ושמת ועשית את החקים האלה:

ד ע"ב ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

- כדחגי רב
 שמעיה: עצרת, פעמים חמשה, פעמים ששה.
 פעמים שבעה. הא כיצד? שניהן מלאין - חמשה.
 שניהן חסרין - שבעה, אחד מלא ואחד חסר -
 ששה.

ספרי

פיסקא קלד-קלו

ראה מז

קלו.

(ט) שבעה שבועות תספר לך, בכית דין מנין לכל אחד ואחד תלמוד לומר י'ספרתם לכם ממחרת השבת כל אחד ואחד.

כ"ו י"ג י"ג י"ג

למה תלתה תורה חג השבועות בספירה יותר משאר רגלים? ופירש אבי, לפי שבפסח וראש השנה וסוכות כל איש בביתו, ויודע מתי ט"ו בניסן, וידע אם נתעבר החודש שלפניו. אבל בשבועות עסוקים בדישה וקצירה וכל מלאכת חרישה, מי יגיד לכפריים אם אייר מעובר או חסר? לכך אמרה תורה: תזכרו יום של פסח כשעליתם לרגל, [ו]בלילה, כשקצרתם את העומר, מתקבצין כל עיירות ופרסום גדול הוא... לכן אמרה תורה לישראל: רק תספרו חמישים יום מאותו לילה של קצירת העומר ובבוקר (- של ט"ז בניסן) פנה כל אחד לאהלו - ונזכר (- הסופר) יום הילוכו, ונזכר מתי חמישים יום.

כ"ו י"ג י"ג

"וספרתם לכם" - יש מפרשים טעם לספירת העומר, לפי שהם ימי הקציר, והעם טרודין ואינן מצויין בבתיהם לשמוע מפי שלוחי בית דין היוצאין, ולא היו יודעין מתי קידשו החודש, ולכך ציווה לספור. ומטעם זה גם כן הספירה בלילה, כי ביום הם טרודים

כ"ו י"ג י"ג

אף אם נודה לקראים בפירושים לדברי הכתוב "ממחרת השבת" ו"עד ממחרת השבת" כי הכוונה היא ליום ראשון בשבת, הלא נוסף ונאמר: אחד השופטים או הכהנים או המלכים... היטיב לפרש... כי כוונת המספר הזה אינה כי אם לשים רווח חמישים יום בין ביכורי קציר שעורים לבין "בכורי קציר חטים", ולשמור על "שבעה שבעת" שהם "שבע שבתות תמימת".

ומה שהכתוב מזכיר את היום הראשון בשבוע - אינו אלא למשל, כאילו הוא אומר: אם תהיה ההתחלה - "מהחל חרמש בקמה" - באחד בשבת, אז תגיעו לסוף ספירתכם באחד בשבת; ומזה נוכל להקיש כי אם תהיה ההתחלה בשני בשבת - נספור עד לשני בשבת. אולם זמן "החל חרמש בקמה" - בידינו ניתן: כל זמן שנמצאנו ראוי לכך, נתחיל בו ונספור ממנו. ואכן, זמן זה נקבע ביום שני בפסח, דבר שאין בו סתירה לתורה. ונתחייבנו לקבל קביעה זו כמצווה, כי "מן המקום אשר יבחר ה'" באה...